

Ik ben altijd mezelf

Rian Visser

Ik ben altijd mezelf

Rian Visser

Ik ben altijd mezelf

Voor deze uitgave:

© 2026 Tekst Rian Visser

www.rianvisser.nl

© 2026 Illustraties Saskia Halfmouw

www.saskiahalfmouw.nl

© 2026 Uitgeverij Books2download

www.books2download.nl

Omslagontwerp en vormgeving: Rian Visser Grafisch Ontwerp

Dit boek is een bewerkte versie van *De klup en het songfestival*,

verschenen als Leesleeuw bij Uitgeverij Zwijsen

Gezet in het dyslexielettertype Heinemann Special

ISBN 978 94 91647 21 5

Nur 280, 282, 283

Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt of gereproduceerd op welke wijze dan ook voor het trainen van AI-technologieën of -systemen. Tekst- en datamining zijn niet toegestaan. Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op een andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Met illustraties van
Saskia Halfmouw

Kijk op www.rianvisser.nl voor een gratis digibordles over de protestliederen.

Inhoud

1	Voor de meester	13
2	Ontzettend cool	17
3	Meedoen met TopSong?	20
4	De verjaardag	24
5	De documentaire	28
6	Ik laat me niet dicteren!	32
7	Naar de woonboot van Kathy	36
8	Nieuwe danspasjes	40
9	Een handtekening	45
10	De demo	49
11	Krantenknipsels	53
12	Meedoen of niet?	59
13	Actie bij de televisiestudio	62
14	De krantenbespreking	65
15	Op televisie	70
16	In de kleedkamer	74
17	Het optreden in TopSong	76
18	Het vierde artikel	81

De KLUP

Katinka, Lola, Umay en Peep zijn vrienden.
Soms noemen ze zichzelf De KLUP.

Katinka woont met haar tweelingbroer Peep bij hun gescheiden vader in een flat aan het buurtplein. Omdat hun vader een drukke baan als architect heeft, zijn Katinka en Peep veel alleen thuis. Regelmatig gaan ze een weekend naar hun moeder Kathy, die op een woonboot woont.

Lola woont in een grote villa. Ze heeft alles wat ieder meisje zou willen: een grote kamer, hippe kleren en een eigen pony. Haar vader is bankdirecteur. Haar moeder geeft Lola en haar vriendin Umay les in ponyrijden. Lola heeft een jonger broertje Sven, die veel van muziek en computers weet.

Umay is Turks. Ze woont met haar ouders en haar oudere broer Hafid in een rijtjeshuis vlakbij het buurtplein. Haar ouders zijn vrij streng, maar als ze samen met haar vrienden van De KLUP iets wil doen, vinden ze het meestal wel goed. Umay is dol op ponyrijden.

Peep is de tweelingbroer van Katinka. Hij houdt veel van muziek, dansen en mooie kleren. Sommige jongens plagen hem omdat hij met drie meisjes speelt, maar daar trekt hij zich niets van aan.

1 Voor de meester

‘Wat zullen we doen?’ vraagt Katinka. Het is woensdagmiddag en De KLUP heeft zich op het buurtplein verzameld. Vrijdag is hun meester jarig en gaan ze in de klas een talentenshow doen.

‘We kunnen een liedje playbacken,’ stelt Lola voor. ‘Dan doen we er een TikTok-dansje bij.’

‘Wat doen we dan aan?’ vraagt Umay.

‘Ik heb net een nieuwe flared broek,’ zegt Lola.

‘Jij hebt altijd wat nieuws!’ broemt Peep. ‘Je vader nam zeker weer wat mee uit Parijs?’

‘Nee. Mijn moeder ging vorige week met een paar vriendinnen winkelen in Italië. Ze heeft ook een walgelijke roze blouse voor me gekocht en ze wil steeds dat ik hem aantrek.’ Lola trekt een vies gezicht. ‘Rijke ouders hebben valt niet mee, hoor!’

De anderen lachen zuur. De ouders van Lola kopen altijd dure kleren voor haar.

‘Peep en ik krijgen kleedgeld,’ zegt Katinka. ‘Het is niet veel maar we kunnen wel zelf kiezen wat we willen hebben.’

‘We krijgen véél te weinig,’ klaagt Peep. ‘Ik moet er ook de kleren van betalen die ik nodig heb voor dansles.’

‘Wat gaan we nu voor de meester doen?’ vraagt Umay.
‘We kunnen een rap maken,’ stelt Peep voor.
‘Dan moeten we zingen!’ roept Katinka. ‘Dat ga ik echt niet doen!’
‘We kunnen toch playbacken?’ vraagt Lola.
‘Maar dat doet iedereen al,’ zegt Peep. ‘Ik dacht dat we misschien zelf een lied konden schrijven.’
‘Waar moet dat dan over gaan?’ vraagt Umay.
‘Over ons,’ antwoordt Peep. ‘We stellen ons voor aan de klas.’
‘Iedereen kent ons toch?’ zegt Katinka.
Peep knipt met zijn vingers op de maat en zingt:

*‘Ik ben altijd mezelf.
Ik kies mijn eigen kleren.
Ik leid mijn eigen leven
want ik laat me niet dicteren.’*

Katinka, Lola en Umay kijken hem sprakeloos aan.
‘Wauw! Cool!’ roept Lola. ‘Van welke rapper is dat?’
‘Ik heb het zelf bedacht,’ zegt Peep. We zijn allemaal heel verschillend. Katinka en ik zijn een tweeling, maar we hebben toch een heel andere smaak. We kunnen allemaal een stukje schrijven over onszelf. En dan zingen we samen het refrein. Of hebben jullie een beter idee?’

‘Ik vind het een goed plan,’ zegt Lola.
‘Ik kan niet zingen,’ klaagt Katinka.
‘Onzin,’ zegt Peep. ‘Rappen kan iedereen.’

Druk pratend klimmen ze de trappen op van de flat aan het buurtplein waar Katinka en Peep met hun vader Peter wonen. Hun ouders zijn al jaren gescheiden.

‘Mijn vader heeft een nieuwe vriendin,’ vertelt Katinka, terwijl ze een sleutel uit haar broekzak haalt en de voordeur openmaakt. ‘Ze heet Joyce.’

‘Is ze aardig?’ vraagt Umay.

Katinka haalt haar schouders op. ‘Gaaf wel. Ze vindt dat ik mijn haar moet laten groeien, want dat staat vrouwelijker!’ Katinka spreekt het laatste woord uit alsof het een vloek is. ‘En ze wil kleren met me gaan kopen!’

De anderen lachen. Katinka haat shoppen.

‘Aan mij vroeg ze of ik niet liever op voetbal wil,’ klaagt Peep. ‘Ze vindt dansen geen sport voor jongens.’

‘Je moet gewoon doen wat je leuk vindt,’ zegt Lola en ploft op de bank.

‘Gelukkig is ze verder best aardig,’ zegt Katinka.

Peep haalt limonade en stroopwafels. Omdat hun vader nog aan het werk is, kunnen ze pakken wat ze willen. Daarna scheurt hij een paar velletjes uit een

schrijfblok en deelt ze uit. ‘Nu gaan we allemaal ons eigen stukje schrijven.’

Lola zucht. ‘Ik weet echt niets.’

‘Je kunt iets over die roze blouse doen,’ helpt Umay, ‘en dat je zelf wilt kiezen wat je aantrekt.’

Lola bijt op haar pen. ‘Wat rijmt er nou op blouse?’

‘Poes, douche, roes,’ zegt Katinka.

‘Het gaat niet alleen om de rijm,’ zegt Peep, ‘maar ook om het ritme. De tekst moet swingen. Zoals:

Mijn moeder zegt:

Vooruít, trek áán die roze blouse!

Trek áán die roze blouse!

Ze lachen, want Peep is opgesprongen en knipt op de maat met zijn vingers.

*‘Dan ben je echt een snoes,
maar ik ben toch geen poes!’*

‘Wacht! Zeg het nog een keer,’ roept Lola. ‘Dan schrijf ik het op.’

2 Ontzettend cool

Umay maakt haar paardenstaart los en schudt haar zwarte haren uit.

‘Jee, wat is het al lang!’ zegt Lola.

Umay knikt. ‘Volgens mij is jouw haar nog langer, alleen krult het meer.’

‘Ik wil het laten groeien tot op mijn billen,’ zegt Lola.

‘Pff, wat een meidenpraat!’ Katinka neemt een tweede stroopwafel. ‘Van haar tot op mijn billen ga ik gillen. Help mij liever. Wat moet ik over mezelf schrijven?’

‘Volgens mij ben jij al klaar!’ lacht Lola. ‘Billen rijmt op gillen. Lang haar zou jij nooit willen.’

Katinka denkt na: *‘Alle meisjes in mijn klas hebben haar tot op hun billen, maar dat zou ik niet willen. Ik wil gewoon mezelf zijn en anders ga ik gillen!’*

Peep lacht. ‘Leuk!’

‘De meester mag ons meteen wel een tien voor taal geven,’ zegt Katinka als ze haar tekst af heeft. ‘Het lijkt wel huiswerk.’

‘Nu ik nog,’ zegt Umay. ‘Ik weet ook niet wat ik over mezelf moet vertellen. Ik vind mooie kleren wel leuk, maar niet echt belangrijk. Het gaat erom hoe je bent en wat je doet, niet om wat je aanhebt.’

‘Misschien kun je vertellen dat je in Turkije geboren bent,’ zegt Lola.

‘Hmm, ik weet het niet,’ peinst Umay.

‘Je kunt ook iets zeggen over wat je graag doet,’ stelt Peep voor. ‘Zoals ponyrijden.’

‘Ja,’ knikt Umay enthousiast. *‘Ik ben geboren in Turkije en ik hou van ponyrijden. Het liefste draag ik dus een cap, terwijl ik de teugels stevig in mijn handen heb!’*

‘Nu ik nog,’ zegt Peep. Hij springt op de salontafel en draait met zijn heupen. Ze lachen.

‘Ik ben ontzettend cool en hou heel erg van dansen. Ik hou van discokleren die mooi glitteren en glanzen. Snap je nu dat alle meisjes met me sjansen?’

Lola bloost ervan. Ze vindt Peep best een leuke jongen, maar ze wil natuurlijk niet dat hij dat weet.

Katinka pakt een zak chips en schenkt nieuwe limonade in.

‘Zullen we gaan oefenen?’ vraagt Peep. ‘We hebben eigenlijk ook muziek nodig. Hoe zullen we dat doen?’

‘Mijn broertje Sven heeft een keyboard,’ zegt Lola.

‘We kunnen hem vragen of hij iets voor ons speelt?’

‘Sven zit niet bij ons in de klas,’ zegt Katinka.

‘Hij kan het opnemen,’ zegt Lola. ‘Dat wil hij vast wel doen.’

Umay kijkt op haar telefoon. ‘Ik moet nu naar huis.’

‘Zullen we vanavond bij mij thuis afspreken?’ vraagt Lola. ‘Dan kan Sven ons nummer horen.’

De anderen knikken. ‘Goed plan.’

Lola staat op. ‘Ik loop een stukje met je mee,’ zegt ze tegen Umay.

3 Meedoen met TopSong?

Sven sleept zijn keyboard naar Lola's kamer en probeert wat drumritmes uit.

'Deze is goed,' knikt Peep. 'Laat die maar even staan. Zullen we samen het refrein oefenen?'

Peep deelt blaadjes uit waarop acht regels staan.

'Je hebt hem nog wat langer gemaakt,' ziet Lola en leest de laatste vier regels. *'Ik heb mijn eigen stijl. Ik doe mijn eigen ding. Ik ben altijd mezelf! Vandaar dat ik dit zing.'*

Peep knikt en telt af. Na de vierde tel zingen ze tegelijk het refrein.

Daarna doet Lola een stap naar voren en zingt haar couplet over haar roze blouse.

Bij de laatste regel: *Maar ik ben toch geen poes?* miauwen de anderen zachtjes.

Om de beurt zingen ze hun couplet en tot slot zingen ze het refrein nog eens samen.

'Het gaat hartstikke goed,' zegt Peep.

Lola knikt. 'De meester zal vrijdag opkijken! Sven, kun jij die muziek voor ons opnemen?'

'Ik doe het meteen,' belooft Sven. 'Jammer dat ik er zelf niet bij kan zijn.'

'Zullen we nog even televisie kijken?' vraagt Katinka.

'Ik moet om acht uur thuis zijn,' zegt Umay met een verontschuldigende glimlach.

'Dan hebben we nog een half uurtje,' roept Lola en ze rent de trap al af.

Marja, de moeder van Lola, maakt warme chocolademelk klaar. Ze vindt het gezellig als Lola haar vriendinnen mee naar huis neemt. De televisie staat op TopNet, een nieuwe zender, die een leuk spelletjesprogramma uitzendt.

'Wat waren jullie aan het doen?' vraagt ze.

'We hebben een optreden bedacht voor vrijdag,' vertelt Umay. 'Dan is onze meester jarig en we mogen we iets leuks doen.'

Marja glimlacht. 'Wat voor optreden?'

'We hebben een rap gemaakt over onszelf, over hoe we eruit zien en waar we van houden.'

'Wat leuk! Weten jullie al wat je aan trekt? Jij kunt dat nieuwe roze bloesje wel dragen, Lola. Dat staat je zo snoezig!'

De anderen schiet in de lach. Katinka, die net een slok chocolademelk neemt, verslikt zich.

'Wat is er zo leuk?' vraagt Marja verbaasd.

'Niets mam,' zegt Lola. 'Het is een goed idee. Ik doe die roze blouse wel aan.'

'Stil eens,' zegt Peep.

Het spelletjesprogramma is afgelopen en er wordt

reclame uitgezonden. TopNet roept kinderen op om mee te doen met een songfestival. Het heet TopSong. De bedoeling is dat kinderen zelf een liedje schrijven, muziek erbij bedenken en zelf zingen. In beeld verschijnt de naam van een website waar je meer informatie kunt vinden.

‘Zullen we meedoen?’ vraagt Peep. ‘Stel je voor dat we op televisie komen!’

‘De hoofdprijs is een jaar lang gratis schoenen van TopSchoen,’ zegt Lola verlekkerd. ‘Ik zag laatst mooie groene laarsjes.’

‘De televisiezender TopNet is inderdaad van het bedrijf TopSchoen,’ zegt Marja.

‘Laten we eerst maar afwachten of de klas ons nummer leuk vindt,’ zegt Peep. ‘Zullen we het morgen nog een keer oefenen?’

